

Martin Bormann

Veza nacionalsocijalizma i kršćanstva

Prijevod na hrvatski:

Nacionalsocijalistički i kršćanski koncept su nespojivi. Kršćanske crkve izgrađene na neizvjesnosti ljudskih bića i pokušaju za očuvanjem neizvjesnosti što je moguće većeg broja segmenata populacije, jer jedino na taj način kršćanske crkve mogu zadržati svoju moć. Kao suprotnost tomu, nacionalsocijalizam se temelji na znanstvenim osnovama. Kršćanstvo ima nepromjenjiva pravila, određena gotovo prije 2000 godina, i koja su se iskristalizirala u dogmama nezdruživim stvarnosti. Nacionalsocijalizam s druge strane uvijek mora, ako namjerava ispuniti svoju svrhu u budućnosti, biti organiziran prema posljednjim znanstvenim spoznajama.

Kršćanske su crkve uvijek prepoznavale opasnosti koje su se temeljile na lošim znanstvenim spoznajama i prijetile njihovoj egzistenciji, i zato pokušavale putem pseudoznanosti, poput teologije, to potisnuti ili lažirati znanstveno istraživanje putem svoje dogme. Naša nacionalsocijalistička ideologija puno je plemenitija od koncepta kršćanstva, koje je po svojoj osnovi preuzeto od židovstva. Također iz toga razloga ne trebamo kršćanstvo.

Nijedno živo biće nikako ne bi bilo upoznato s kršćanstvom da mu ga svećenici nisu nametnuli još u njegovom djetinjstvu. Takozvani dragi Bog niti na jedan način mlade ljude ne priprema na život svojim znanjem, već na zapanjujući način, unatoč svojoj svemogućnosti, to prepušta svećenicima. Ako zato u budućnosti naši mladi nauče više od kršćanstva, čija je doktrina daleko ispod naše, kršćanstvo će nestati samo po sebi.

Također je čudno kako se prije početka računanja današnjeg vremena (kalendar) ništa nije znalo o tom kršćanskom Bogu i da također do toga trenutka većina stanovnika zemlje nikada nije naučila ništa o tome kršćanstvu, i zato je prema klasičnom kršćanskom konceptu bila prokleta od samog početka.

Kada mi, nacionalsocijalisti, govorimo o vjeri u Boga, pod Bogom ne podrazumijevamo kao što to čine naivni kršćani i njihovi duhovni oportunisti, biće ljudskog oblika koje sjedi negdje na nebeskom svodu. Radije, moramo ljudima otvoriti oči kada se radi o činjenici da pokraj našeg malog svemira, puno važnije u velikom svemiru postoji nezamisliv broj drugih tijela, koji su poput sunca okruženi planetima, a ovi pak manjim tijelima kao što je mjesec. Mi snagu prirodnog zakona, kojom se svi ti bezbrojni planeti pokreću u svemiru, zovemo Svemogući ili Bog. Tvrdnja da je ta svjetska snaga zamarana sudbinom svakog pojedinog živog bića, svakog najmanjeg bacila na svijetu, i da se na nju može utjecati takozvanim molitvama ili drugim zapanjujućim stvarima, temeljena je na dobroj dozi naivnosti ili (ipak) poslovnoj besramnosti.

Kao suprotnost tomu, mi nacionalsocijalisti sebe obvezujemo na prirodno življenje, onoliko koliko je to moguće, tj. biološki. Što preciznije prepoznamo i promotrimo zakone prirode i života, to ćemo teže odustajati od njih i utoliko se više prilagoditi volji Svemogućega. Što više uvida budemo imali u volju Svemogućega, veći će biti i naš uspjeh.

Kao što slijedi iz nesklada nacionalsocijalističkoga i kršćanskoga koncepta odbaciti ćemo jačanje postojećih ispovijesti i svako traženje podrijetla kršćanskih ispovijesti. Ovdje

neće biti pravljen diferencijacija raznih kršćanskih ispovijesti. Zbog toga razloga isto je misao o podizanju Evangeličke nacionalne crkve sastavljene od različitih evangeličkih crkva u potpunosti odbačena, zato što je Evangelička crkva isto štetna kao i Katolička crkva. Bilo kakvo jačanje Evangeličke crkve loše bi se odrazilo na nas.

Bila je povijesna pogreška njemačkih careva u srednjem vijeku, da su uvijek iznova pokušavali praviti reda u Vatikanu u Rimu. To je uvijek ista pogreška koju ponavljamo prečesto, pravljenje reda tamo gdje bi nam u interesu više bilo razjedinjavanje i odvajanje. Hohenstaufeni su trebali imati najveći interes u raspadanju moći crkve. S točke stajališta Reicha bilo bi najbolje kada bi ne jedan Papa, već dva najmanje, ako je moguće i više njih postojalo i međusobno se nadmetalo. Umjesto toga njemački su carevi, a posebno Hohenstaufeni, opetovano brinuli o redu u crkvi, pomogli jednom Papi da zavlada drugim rivalima, s uspjehom za kojeg su carevi, čim je Papa opet bio dovoljno snažan za to, odmah dobili prve udarce od „svoga“ Pape. Ipak, crkva je u svrhu jačanja svoje moćne pozicije opetovano koristila partikularizam vladara i kasnije stranaka i učvrstila ga svim svojim snagama.

U prijašnjim generacijama vodstvo ljudi leži isključivo u rukama crkve. Država se ograničila na izdavanje zakona i protokola, a primarno na vladanje. Pravo vodstvo ljudi ne leži u rukama države nego crkve. Svećenik je zadobio najjači utjecaj na život pojedinca, obitelji i svega ostalog. Sve što nije odgovaralo crkvi bilo je potisnuto nezapamćenom okrutnošću. Stoljećima je država na razne načine osiguravala crkvi mogućnost utjecaja. Ovisilo je o crkvi, hoće li državi pomoći ili joj se suprotstaviti. Država je bila svedena na pomoćnicu crkve, ovisila je o njoj. Borba njemačkih careva protiv Pape je bila osuđena na propast u srednjem vijeku i iznova u modernom dobu jer nije car, već crkva imala vodstvo nad ljudima u svojim rukama.

Ideološka ovisnost države o crkvi, prepuštanje vodstva naroda crkvi, postalo je nešto prirodno samo po sebi, tako da se nitko nije usudio tomu ozbiljno suprotstaviti. Ne smatrajući to neupitnom činjenicom od početka, bila je apsurdna glupost sve do Hitlerovog dolaska na vlast, 1933. godine.

Po prvi put u njemačkoj povijesti Führer potpuno i svjesno vodstvo nad ljudima ima u svojim rukama. Sa strankom, njenim sastavnim dijelovima i priključenim jedinicama, Führer je stvorio za sebe, a time i za vodstvo njemačkog Reicha instrument koji ga šini neovisnim o crkvi. Svi utjecaji koji bi mogli oslabiti ili oštetiti vodstvo naroda stvoreno od strane Führera uz pomoć NSDAP, moraju biti eliminirani. Sve više i više ljude se mora odvajati od crkve i njezinih organa, svećenika. Naravno, crkve će se, i moraju, gledajući sa strane njihovog gledišta, braniti protiv gubitka moći. Ali nikada više ne smije utjecaj na vodstvo naroda biti prepušten crkvama. Ovaj (utjecaj) mora biti slomljen potpuno i konačno.

Samo vlada Reicha, i prema tome stranka, njene sastavnice i priključene jedinice, imaju pravo voditi ljude. Baš kao što je koban utjecaj astrologa, vidovnjaka i drugih prevaranata država eliminirala i potisnula, tako mora i mogućnost crkvenog utjecaja biti potpuno

uklonjena. Dok se to ne dogodi, državno vodstvo nema utjecaj na pojedine građane. Dok se to ne dogodi narod i Reich neće moći biti sigurni u budućnost svoje egzistencije.

Ponovili bismo pogreške, koje su u prošlim stoljećima bile kobne za Reich, ako bi prema spoznajama naših ideoloških neistomišljenika kršćanskih ispovijesti na bilo koji način doprinijeli jačanju različitih crkvi. Interes Reicha ne leži u osvajanju nego u očuvanju i ojačanju crkvenog partikularizma.

Reichsleiter M.Bormann

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

